

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi J. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 22 lipca 2005 r. sygn. akt I ACa (...) w sprawie z powództwa J. K. przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście L. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 października 2005 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 lipca 2005 r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony przez stronę pozwaną wyrok Sądu Okręgowego w J. z dnia 18 stycznia 2005 r. i oddalił powództwo J. K. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

W skardze wniesionej dnia 28 lipca 2005 r. powód domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem wyroku z dnia 22 lipca 2005 r. w części dotyczącej obciążenia powoda kosztami postępowania przed Sądem Apelacyjnym. W skardze zarzucił naruszenia art. 98, 102 i 111 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej

instancji lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych (art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c.).

Przede wszystkim podnieść należy, że orzeczenie, którego treścią jest rozstrzygnięcie o kosztach, nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999, nr 5, poz. 87, uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1, uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22). Z tego też względu wniesiona skarga podlega odrzuceniu.

Skarga powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem jest oczywiście bezzasadna także z tej przyczyny, że powód wniósł w dniu 14 września 2005 r. skargę kasacyjną. Zgodnie bowiem z art. 424¹ § 3 k.p.c., od orzeczeń sądu drugiej instancji, od których wniesiono skargę kasacyjną, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje. W związku z tym wniesiona przez powoda skarga jest niedopuszczalna.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji postanowienia (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).